

Forfatter: Udrag fra Det forbandede Huus

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 107.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296366363872/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

gen paa Bordet – See! det er salig Farbroders gamle Familiebibel, den har jeg ikke seet siden han døde, og – Gud forlade mig det! jeg har i lang Tid ikke tænkt paa at den kunde trøste mig. Den laae i Lønskabet i Alkoven og faldt just i min Haand, da jeg greb efter et Klæde, for at aftørre mine Taarer. Og see, den har trøstet og beroliget min Sjæl. I hvad der ogsaa skeer, Frants, om Døden og Menneskene ogsaa tage al vor Glæde fra os i Verden, saa er Herren dog med os alle Dage indtil Verdens Ende, og vi skal være hos ham engang og Ingen skal meer tage vor Glæde fra os.»

Frants foldede sine Hænder og læste det opslagne Sted af Johannes.

I den gamle sølvbeslagne Spænde-Bibel laae nogle løse Papirer og skrevne Blade, som han lagde tilside uden at læse dem, da han saae, det var kun Regninger og Qviteringer. Men med Begjærighed gennemsaae han nu de første skrevne Blade i den gamle Familiebog, som indeholdt den ærlige Mester Floks hele Slægtregister, med indstrøede fromme Tanker og Ønsker for Fremtiden, og endelig et Slags Dagbog over det sidste Aar af hans Liv. Jo længer han læste, jo opmærksommere blev han, og Johanne saae urolig paa de sælsomme Bevægelser i hans Ansigt. Til sidst foer han op og raabte: «Det er skrækkeligt, Johanne! det er skrækkeligt! man har stræbt din Farbroder efter Livet, see, her staaer det. Det er skrevet med hans egen skjælvende Haand, men dunkelt og gaadefuldt, hør hvad her staaer!» og nu satte han sig og læste:

«Gud gjøre mine Fjenders onde Anslag til Intet! – Hvorfor gav jeg mit Guld i den Uretfærdiges Haand, og mit Liv i Rovdyrens Kloer? – Mit Gods har han ranet med List – min Tunge har han bundet med Eed – og mit Liv har han truet i London. Men forbandet worde mit Gods i den Uretfærdiges Haand, og forbandet det Huus, hvori han sætter sin Fod! – Vel er der en Tid, hvori et Menneske hersker over et andet, sig selv til Ulykke; – men et Menneske haver ikke Magt over Aanden, at forhindre Aanden, og ingen Magt paa Dødens Dag.» –

«Hvad er dette – sagde Frants og stod forfærdet op – Hvo er den Dødsfjende, han taler om og ikke tør nævne? i hvis Haand kom hans Gods og hans Huus? – Den samme er det, som har bundet hans Tunge med Eed og truet hans Liv i London. Hvo har vidæet for os og Verden, at han er druknet og funden i Dødningshuset? Hvo har derfra begravet ham i Stilhed som en Selvmorder? – Hvormange Ulyk-